

**Magdalena Superior.
98 Octanos (6a, 140 m)**

Primera ascensió:
G. Arias, G. Fabra i M. Pedro (octubre de 1985)

Material:
14 cintes exprés.

La major part de vegades que ens apropem a Gorros veiem cordades escalant la 98 Octanos... Alguna cosa ha de tenir aquesta via per ser tant transitada: potser el generós equipament, potser la bona qualitat de la roca, potser la vertical tercera tirada, potser la magnífica sortida al cim o potser la suma de tot plegat...

- Via: 98 Octanos
- Dificultat: 6a
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Llargària: 140 metres
- Equipament: Parabolts pintats de color groc
- Material: 14 cintes exprés
- Orientació: Nord

Aproximació:

Per arribar fins la Magdalena Superior ho podem fer amb el funicular de Sant Joan, que sortint del monestir ens deixa a l'estació superior, des d'allí només hem de prendre el camí de Sant Jeroni. Un cop ens trobem a l'alçada de la canal que separa la Magdalena Superior i el Gorro Frigi la prenem i arribem fins al peu de via.

L1(III)

Trobar el peu de via és d'allò més fàcil, només hem de detectar la línia de parabolts grocs, que com en el conte de Hansel i Gretel ens menarà fins al cim. El primer llarg és força tombat i no passa de III+ però sorprèn la gran quantitat d'expansions. La roca al principi, no és tant bona però de seguida millora fins a tornar-se molt bona. 45 metres.

L2(IV+)

La segona tirada destaca per la seva bona roca i perquè poc a poc va guanyant en verticalitat fins a trobar la reunió, que ens deixa davant del mur final. Com el llarg anterior no hem de patir per seguir la via donat que els parabolts grocs ens marquen el camí. 40 metres.

L3(6a)

La tercera tirada és l'estrella de la via. Una placa vertical e 6a, amb les assegurances suficientment aprop per fer-la en Ao, però també per intentar-la encadenar sense patir gaire. El cantell i és i només hi ha un parell de punts on la paret escup una mica... És qüestió de no encantar-se gaire. La reunió és força còmoda. 30 metres.

L4(IV+)

El llarg s'inicia amb un vertical flanqueig cap a l'esquerra per després continuar recte a buscar la sortida al cim, que coincideix amb la de la via 'Ignasi Jorba'. Llarg curtet però força vistós. 25 metres.

Descens:

Dos ràpels per la cara est, un de 10 metres i un altre de 25, que ens deixaran a l'inici de la via Normal de la Magdalena. Des d'aquí hem d'anar a buscar les escales de Jacob i el

camí de Sant Jeroni.

El que més m'ha agradat:

- Fantàstica tercera tirada.
- El darrer llarg, tot i ser curtet és força elegant.
- Ràpida de fer. Ideal per dies calorosos.

El que no m'ha agradat tant:

- No acabo d'entendre la quantitat d'expansions a les dues primeres tirades... Entre poc i massa.
- Llàstima que no sigui més llarga...